

**ΚΥΡΙΑΚΗ 6/5 ΑΠΕΡΓΙΑ στον κλάδο του εμπορίου
απεργιακή συγκέντρωση : 10 π.μ. Έρμου (Σύνταγμα)**

Ο αγώνας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας συνεχίζεται. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ χέρι-χέρι με τους εργοδότες του εμπορίου επιχειρούν για δεύτερη χρονιά την εφαρμογή του νόμου για το άνοιγμα των εμπορικών καταστημάτων 32 Κυριακές τον χρόνο σε «τουριστικές ζώνες» της χώρας, με εφαρμογή σε ολόκληρο το δήμο Αθηναίων, το παραλιακό μέτωπο, τον Πειραιά, την περιοχή του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος» και το ιστορικό κέντρο της Θεσσαλονίκης. Παρά την μερική εφαρμογή του νόμου το καλοκαίρι του 2017 και την πρόσκαιρη υποχώρηση των εργοδοτών, λόγω του δυναμικού αγώνα υπεράσπισης της κυριακάτικης αργίας με μαζικά εργατικά μπλόκα και απεργιακές περιφρουρήσεις, τα αφεντικά αποκάλυψαν τις πραγματικές προθέσεις τους πίσω από το ολοκληρωτικό τσάκισμα της κυριακάτικης αργίας: επιβολή νέων συμβάσεων εργασίας (6μέρων,2μέρων,2ώρων), γενίκευση της ελαστικής και ενοικιαζόμενης εργασίας, ωράρια-λάστιχο και εντατικοποίηση.

Η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας είναι κομμάτι της επίθεσης των αφεντικών ενάντια στο σύνολο των εργαζόμενων. Ο αγώνας για την προάσπισή της είναι μια από τις μάχες της τάξης μας. Ο κλάδος του εμπορίου συνεχίζει να αποτελεί δοκιμαστικό σωλήνα για σειρά αντεργατικών μέτρων που θεσμοθετεί το κράτος και προωθεί η εργοδοσία. Από το εμπόριο ξεκίνησε το ωρομίσθιο, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, τα σπαστά ωράρια και τόσα άλλα που απλώθηκαν σαν γάγγραινα σε άλλους κλάδους. Έτσι και σήμερα, η ανηλεής επίθεση στο ωράριο (με «λευκές νύχτες» και «Black Friday») και το τσάκισμα των κάθε λογής αργιών (Καθαρής Δευτέρας, 26 Δεκέμβρη, 2 Γενάρη, 6 Γενάρη), η επιβολή νέων ατομικών συμβάσεων, η οριζόντια μείωση μισθών μαζί με μαζικές απολύσεις – «παραιτήσεις», οι απλήρωτες υπερωρίες και η σφοδρή εντατικοποίηση καθώς και η γενικευμένη εφαρμογή της ενοικιαζόμενης και ελαστικής εργασίας, αποτελούν τη νέα εργασιακή κόλαση για χιλιάδες εμποροϋπαλλήλους. Ίδιες συνθήκες βιώνει το σύνολο των εργαζόμενων σε κάθε χώρο δουλειάς. Τσάκισμα μισθών – ασφαλιστικών δικαιωμάτων, πληρωμή με κουπόνια, υποκατώτατος μισθός για «νεοεισερχόμενους» στην εργασία, ανακύκλωση ανεργίας μέσα από προγράμματα «κοινωνοφελούς» εργασίας, δολοφονίες εργατών σε εργασιακά κάτεργα. Πραγματικός στόχος της επίθεσης κράτους και κεφαλαίου εναντίον μας η όξυνση της υποτίμησής μας, η ένταση του φόβου μας, το να γίνουμε ακόμα πιο φτηνοί, πιο ευάλωτοι και οι εργοδότες να διασφαλίζουν την κερδοφορία και την εξουσία τους στις πλάτες και τον ιδρώτα μας.

Οι αγώνες μας, οι αγώνες από τα κάτω των εργαζόμενων έχουν ιστορία, έχουν αποτελέσματα, έχουν προοπτική. Εδώ και 5 χρόνια, το «Συντονιστικό Δράσης» δίνει μια σειρά από μάχες για την ανάδειξη και την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων. Οι παρεμβάσεις μας σε χώρους δουλειάς, οι εργατικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, οι απεργιακές περιφρουρήσεις και τα μπλοκαρίσματα, τόσο στο κέντρο όσο και στις γειτονίες της Αθήνας, ενάντια στην Κυριακάτικη λειτουργία των καταστημάτων, η μαχητική μας στάση απέναντι στην καταστολή των αγώνων μας και στη δίωξη συναδέλφων (όπως στην απεργιακή περιφρούρηση στο

«Ιανός», στις 28/12/14) αποτελούν τα ζωντανά στιγμιότυπα της καθημερινής μας πάλης. Μέσα από τον διαρκή οριζόντιο συντονισμό εργατικών σωματείων από το εμπόριο αλλά και άλλους κλάδους, συλλογικοτήτων εργαζόμενων και ανέργων, συνελεύσεων γειτονιάς, συλλογικοτήτων του ταξικού – κοινωνικού κινήματος, το «Συντονιστικό Δράσης» κρατά το δρόμο του αγώνα ανοιχτό, αφουγκραζόμενο τις πραγματικές ανάγκες κι ανησυχίες των συναδέλφων στο εμπόριο αλλά και των εργαζόμενων ευρύτερα. Γέννημα της πάλης αυτής είναι και η εργατική συνάντηση «εργαζόμενοι/εργαζόμενες στον κλάδο του εμπορίου» (Ορθοστασία), μιας συλλογικότητας εμποροϋπαλλήλων που δίνει τη μάχη μέσα στους χώρους δουλειάς. Απέναντι στη συνολική επίθεση που δεχόμαστε, η οργάνωση και συλλογικοποίηση είναι αναγκαία στάση, είναι η μόνη εγγύηση των εργατικών μας συμφερόντων.

Όλα αυτά τα χρόνια, ο αγώνας μας έχει κάνει βήματα προς τα εμπρός. Τον περασμένο Ιούνη-Ιουλίη, το «Συντονιστικό δράσης» κατάφερε να μπλοκάρει έμπρακτα τις ορέξεις των εργοδοτών και των πολυεθνικών ομίλων να εφαρμόσουν το καινούριο μέτρο των 32 Κυριακών στο κέντρο της Αθήνας. Από τις αρχές Ιούνη, οι δυναμικές εργατικές περιφρουρήσεις στην Ερμού ανάγκασαν τον “πρωτεργάτη” όμιλο της Inditex να οπισθοχωρήσει και να ακυρωθεί στην πράξη το κυριακάτικο άνοιγμα των καταστημάτων κάθε Κυριακή. Σημαντική παρακαταθήκη άφησε και το πανελλαδικό κάλεσμα αγώνα που οργάνωσε το “Συντονιστικό Δράσης” το οποίο μαζί με την πανελλαδική κλαδική απεργία της Κυριακής 16/7, αποτέλεσαν αφορμές για κινητοποιήσεις και απεργιακές περιφρουρήσεις σε Θεσσαλονίκη, Γιάννενα και σε άλλες δεκάδες πόλεις. Η πανελλαδική και απεργιακή διάσταση του αγώνα για την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας απέδειξε την πραγματική σημασία του αγώνα αυτού για το σύνολο των εργαζόμενων. Στο ανοικτό μέτωπο των αργιών, οι κινητοποιήσεις συναδέλφων από τον κλάδο του εμπορίου που ανάγκασαν ολοκληρωτικούς πολυεθνικούς ομίλους όπως η INDITEX και τα H&M να αναδιπλωθούν και ακυρώσουν το άνοιγμα των καταστημάτων τους στην κλαδική αργία της 2 Γενάρη, αποτελούν σημαντική εργατική παρακαταθήκη που μένει να περιφρουρηθεί οργανωμένα και ανυποχώρητα μέσα στους χώρους δουλειάς. Φέτος, υπερασπιστήκαμε τις αργίες των εργαζόμενων απέναντι στην εργοδοσία του Factory Outlet η οποία, μαζί με την αλυσίδα Public και το εμπορικό πάρκο McArthurGlenn, τόλμησε ν’ αμφισβητήσει ακόμα και την αργία της 26ης Δεκέμβρη! Η έγκαιρη και δυναμική αντίδραση των συναδέλφων αναφορικά με την αργία στις 26/12, καθώς και η μαζική συγκέντρωση έξω από τα Factory Outlet της Πειραιώς στις 2/1 και τον απεργιακό αποκλεισμό του την Κυριακή 14/1 ακύρωσαν τα σχέδια των αφεντικών να βάλουν χέρι στις αργίες των εργαζόμενων του εμπορίου και έστησαν έναν ακόμα ταξικό φραγμό ενάντια στην οποία εργοδοτική αμφισβήτηση των αργιών. Τέλος, τα εργατικά μπλόκα ενάντια στις εμπορικές φιέστες εργοδοτών και δημάρχων (οι γνωστές “λευκές νύχτες”...) σε γειτονίες της Αθήνας (Μαρούσι, Ίλιον, Γλυφάδα, Νέα Σμύρνη, Περιστέρι) έχουν πλέον συμβάλλει καθοριστικά στην σταδιακή αποδυνάμωση ή και την ακύρωση παρόμοιων πρωτοβουλιών σε όλη την Αττική.

Πέντε χρόνια αγώνα δικαιώνουν την επιμονή μας να μην εφησυχάζουμε με καμία προσφυγή ή απόφαση του ΣΤΕ, μια αυταπάτη που καλλιεργούν συστηματικά οι ενώσεις εργοδοτών (ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ), εμπορικοί σύλλογοι καθώς και η ΟΙΥΕ. Λες και η θεσμική δικαιοσύνη μπορεί να σταθεί εμπόδιο στη διακηρυγμένη κρατική πολιτική και τα συμφέροντα των αφεντικών. Η μάχη των εργαζόμενων για την Κυριακάτικη αργία δεν πρέπει να περιορίζεται σ' έναν αριθμό Κυριακών (πχ εναντίωση για τις 32 και όχι τις 8 Κυριακές) και ούτε να στηρίζεται σε συμμαχίες με τα κάθε είδους αφεντικά. Οι νικηφόρες μάχες του καλοκαιριού του 2014 ενάντια στην πιλοτική εφαρμογή των 52 Κυριακών καθώς και η συνέχιση του αγώνα με μαζικές απεργιακές περιφρουρήσεις κάθε εργάσιμη Κυριακή έκτοτε, ακόμα και χωρίς την προκήρυξη απεργίας από την ΟΙΥΕ, δεν αφήνει κανένα περιθώριο παζαρέματος ή «ρεαλισμού» γύρω από τον αριθμό των εργάσιμων Κυριακών. Το εννοούμε: ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ. Αντίθετα, η άρνηση της ΟΙΥΕ να οργανώσει και να προκηρύσσει απεργία κάθε εργάσιμη Κυριακή αποδεικνύει την λογική παζαρέματος με τους σχεδιασμούς των εργοδοτών και συναίνεσης στις κυβερνητικές εκκλήσεις για διατήρηση της εργασιακής ειρήνης στο όνομα της "εθνικής ανάπτυξης"! Επίσης η στοχευμένη κωλυσιεργία και η μη έγκαιρή προκήρυξη των μέχρι των απεργιών που έχουν καλεστεί από την ΟΙΥΕ αποσκοπούν στο ευτελισμό της απεργίας και του αγώνα που διεξάγεται. Ένα ακόμη χαρακτηριστικό παράδειγμα της «αγωνιστικής» φιλοσοφίας της ΟΙΥΕ είναι η προσχώρηση της στο στρατόπεδο της «Κοινωνική Συμμαχία» της ΓΣΕΕ, που ενώ δεν έχει πει κουβέντα για την προάσπιση των εργατικών συμφερόντων διακηρύσσει ότι φιλοδοξεί να πρωταγωνιστήσει σε «ένα ρεαλιστικό και δίκαιο εθνικό σχέδιο παραγωγικής συγκρότησης» και ότι ο «λαϊκισμός και η πόλωση, που κυριαρχούν στη δημόσια σφαίρα, στερούν κάθε προοπτική για τις υγιείς και παραγωγικές κοινωνικές δυνάμεις»! **Όπως τότε έτσι και τώρα εμμένουμε** πως ο μόνος φραγμός απέναντι στην επίθεση που δεχόμαστε από το κράτος και τα αφεντικά είναι η αναβάθμιση της οργάνωσης και της ετοιμότητάς μας, έχοντας πλήρη επίγνωση του γεγονότος ότι τα ταξικά μας συμφέροντα διασφαλίζονται μόνο με τους δικούς μας αγώνες.

Ήταν και παραμένει δεδομένο ότι τίποτε δεν επρόκειτο να μας χαριστεί μέσω κάποιου σωτήρα που θα υποσχόταν να δικαιώσει τον αγώνα μας. Είναι ξεκάθαρο πως ρόλος της κυβέρνησης ως διαχειριστή του εκμεταλλευτικού αυτού συστήματος είναι η προάσπιση των συμφερόντων του κεφαλαίου και της αστικής τάξης. Γι' αυτό και επιτίθεται σε κάθε κοινωνική αντίσταση που ορθώνεται: καταστέλλοντας τις παρεμβάσεις ενάντια στους πλειστηριασμούς, συκοφαντώντας τον αγώνα για ελεύθερη μετακίνηση με τα ΜΜΜ, απαγορεύοντας τις απεργίες με το νέο συνδικαλιστικό νόμο. Δεν θα αφήσουμε η κατάρρευση κάθε αυταπάτης και η διάψευση κάθε ελπίδας που καλλιέργησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να σπείρει την ηττοπάθεια στους αγώνες των εργαζόμενων. Για αυτό και στηριζόμαστε αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις και προσπαθούμε μαζί με τους συναδέλφους μας από όλο τον κλάδο του εμπορίου και από κοινού με τον κόσμο του αγώνα να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας.

Αν ψωνίζεις Κυριακή, ετοιμάσου να εργαστείς Κυριακή. Ένα από τα όπλα κράτους και εργοδοτών αποτελεί και το άλλοθι της κατανάλωσης και της τόνωσης της αγοράς, που καταρρέει, αν λογαριάσουμε το μειωμένο τζίρο στις

περιοχές που εφαρμόστηκε το μέτρο των 32, αλλά παρόλα αυτά χρησιμοποιείται για να «νομιμοποιήσει» τα ανοιχτά μαγαζιά στην κοινή γνώμη. Δυστυχώς, μια μερίδα της κοινωνίας συνεχίζει να σκέφτεται ως καταναλωτικό κοινό, υπερασπιζόμενη την «ελευθερία» της βιτρινοθεραπείας. Δεν σταματάμε να καταδεικνύουμε την ευθύνη αυτή. Στην κομβική διαμάχη ανάμεσα στον κόσμο της εργασίας και στον κόσμο των οικονομικών – πολιτικών αφεντικών, παίρνουμε τη θέση που μας αναλογεί βάσει των ταξικών μας συμφερόντων. Απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους, στους άνεργους, στους νεολαίους, στους συνταξιούχους και τους καλούμε να μην υποκύψουν στην προσπάθεια επιβολής ενός κλίματος ατομικισμού και κοινωνικού κανιβαλισμού. Όλοι και όλες πλέον γνωρίζουν τι σημαίνει να ψωνίζεις την Κυριακή, ποια είναι η πραγματικότητα που κρύβεται πίσω από τις λουσάτες βιτρίνες των καταστημάτων. Κάθε χτύπημα στα δικαιώματα των εργαζόμενων ενός κλάδου, αποτελεί χτύπημα συνολικά τον κόσμο της εργασίας.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για την Κυριακάτικη αργία, για τα εργατικά συμφέροντα και δικαιώματα, ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα για τη ζωή και την αξιοπρέπειά μας. Καλούμε τις/τους συναδέλφισσες/ους μας στο εμπόριο και σε κάθε εργασιακό κλάδο, τα εργατικά σωματεία και τις συλλογικότητές τους, όλο τον κόσμο του αγώνα, όσες κι όσους βιώνουν τη σύγχρονη καταπίεση και εκμετάλλευση, να δώσουμε από κοινού και να δυναμώσουμε τη μάχη αυτή. Με όπλα την από τα κάτω οργάνωση, τη συλλογική αντίσταση και την ταξική αλληλεγγύη!

Συντονίζουμε τις μάχες που δίνουμε μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς σε κάθε γωνιά της χώρας. Δυναμώνουμε κι άλλο τις ταξικές μας αντιστάσεις, οργανωνόμαστε σε εργατικές συλλογικότητες και σωματεία, οργανώνουμε τον αγώνα σε κάθε γειτονιά, δημιουργούμε συντονιστικά σε κάθε πόλη, αναβαθμίζουμε την πανελλαδική διάσταση του αγώνα με την ανάληψη συντονισμένων αγωνιστικών πρωτοβουλιών.

Να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, με δυναμικές απεργιακές κινητοποιήσεις και μαζικές παρεμβάσεις σε χώρους δουλειάς – γειτονιές, αναχαϊζοντας και πάλι τους σχεδιασμούς τους, συμβάλλοντας όχι μόνο στην ενίσχυση του αγώνα για την Κυριακάτικη αργία, αλλά και συνολικά της θέσης μας ως εργαζόμενων στο πεδίο της ταξικής πάλης. Να συνδέσουμε και να εντείνουμε τους ταξικούς-κοινωνικούς αγώνες των από τα κάτω ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση.

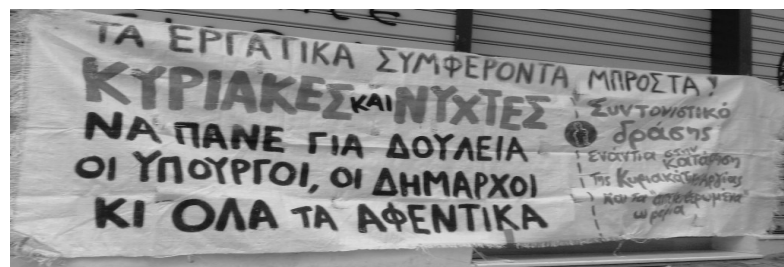
ΟΥΤΕ 52, ΟΥΤΕ 32, ΟΥΤΕ 8!

ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ!

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑΚΤΗΘΗΚΕ, ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ

ΘΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ!

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ!

Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια.

syntontistikokyriakes.espivblogs.net